

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 127 / שבת חוה"מ סוכות תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לכל קוראי 'הדף של אבא'
ולכל בית ישראל
'הג שמרה'

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף קטז.

"כל שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים"

בגמרא השבוע למדנו: מי שאחד מבניו חולה, ילך לתלמיד חכם שיתפלל עבורו, והתפילה תועיל. כסמלך לכך מצטטת הגמרא את הפסוק 'חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה'; כשמלך העולם כועס ושולח פורענות, תפילת החכם מכפרת ופודה ממוות

התורה היא ההגנה הטובה ביותר, וההוגה בה, בכוחו להביא רחמים לעולם ולכפר ממוות

באחת מעיירות ליטא נערכה אסיפת התרמה עבור בניית בית חולים, כשומרן ה'חפץ חיים' עמד בראשה. באסיפה השתתפו עשירים נודעים שהבטיחו בזה אחר זה לתרום מיטות לבית החולים. האחד תרם עשר מיטות, השני עשרים, וכן הלאה. כמה בני תורה באו למקום כדי לחזות בפניו של צדיק הדור, וה'חפץ חיים' נפנה אליהם והביע כלפיהם כבוד רב. אחד הגבירים שרגז על היחס המועדף מלמל בעוקצנות: "כמה מיטות תרמו הם?", החפץ חיים נרעש והגיב מיד: "כל אחד מהם תרם כחמשים מיטות!" האיש היה המום, "היתכן?", תמה, "מהיכן יש להם כסף כה רב?!", והח"ח הסביר, והבהיר: "הם תרמו ללא כסף... כל אחד מהם בתורתו גורם שיהיו פחות חמישים חולים וכך מתייתר הצורך בחמישים מיטות...". פני העשיר חפו

איך זה קשור אלינו?

גם אנו, ככל שנרבה תורה כך נרבה רפואה וישועה, לנו ולכל ישראל

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קטו:

"כל האומר תירש בת עם בת הבן... אין שומעין לו"

סדר הירושה על פי התורה כך הוא: אם יש בן ובנות - הבן לבדו יורש, ורק אם אין בן - הבנות יורשות. בגמרא השבוע למדנו חידוש: אם הבן מת והותיר אחריו בת, בת זו היא היורשת וקודמת לבנות הנפט, מאחר והיא יורשת דרך אביה את סבה. ורב הונא מכריז: החולק על דין זה הוא צדוקי, כלומר כופר בתורה

התורה היא דרך המוסר הנכונה, כל יבואו כל אותם מתחכמים למינהם לדרוש מהתורה את טובת האשה... התורה דואגת לה הרבה יותר מאשר אותם צבועים

הרב מרדכי נויגרשל מספר: בסמינר ליהדות, הרבה אחד המשתתפים טעון טענות על האפליה שכביכול קיימת ביהדות כלפי הנשים ש'אינן יכולות להופיע בציבור, לקבל כיבודים בבית הכנסת וכיו"ב. לקראת סיום הסמינר, סיפרתי אודות הכבוד הרב שבו התנהג רבי שלמה זלמן אויערבך כלפי אשתו, עד שבלוויתיה הכריז בביטחון שמעולם לא פגע בה, כך שאינו צריך לבקש את מחילתה, לפתע התפרצה קריאה נסערת מאחת הנשים כלפי בעלה שישב מולי: "אולי סוף סוף תפנים כיצד צריך לכבד אשה...". הבעל היה לא אחר מזה שהרבה להתלונן על מעמד האשה ביהדות..

איך זה קשור אלינו?

כמאמינים בני מאמינים, יודעים אנו שאין מי שדואג לנו יותר מהבורא, ובזים למתיימרים לדאוג לנו יותר ממנו יתברך

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף קי.

"כיון שראה דוד שממון חביב עליו ביותר מינהו על האוצרות"

הגמרא השבוע מספרת על נכדו של משה רבינו, יהונתן בן גרשום; בשלב מסוים בחייו בשל קושי כלכלי השכיר עצמו לשמש בבית עבודה זרה, דוד המלך שביקש להחזירו למוטב, הבין שכל הבעיה של האיש טמונה בהיותו אוהב ממון, ומשכך מינהו לממונה על האוצרות. יהונתן עזב את בית האילים ו'שב לקל בכל ליבו' - כלשון הגמרא

למדנו מדוד המלך פרק בחינוך: אם נשים לב לנטיות הטבעיות של החניך ונשתמש בהם כדי לחנכו, נוכל להפיק ממנו פירות מעולים, הרבה יותר משהיינו מפיקים באמצעות גערה ותוכחה

בעיר רוֹנְצ'וֹב שבבלרוס גדל הילד יוס'ה, ילד מחונן אך שובב, במקום לשבת מול המלמד נהג להתנגב החוצה ולטפס על העץ שבחצר, המלמד שהבחין בכשרונותיו המזהירים, נהג בעקבות כך להוציא את ילדי הכתה אל החצר, שם היה מלמד בקול את דברי הגמרא אלו הגיעו לאזניו של העילוי על העץ... את כל חייו חב גאון הדורות הגאון הרוגצ'ובי, בעל ה'צפנת פענח', לאותו מלמד: "לולי היה סבלן לשובבותי", הסביר, "לולא הבין לרוחי הנסערת, מי יודע מה היה יוצא ממני"

איך זה קשור אלינו?

"חנוך נעזר על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה" - אמר החכם מכל אדם; אם נשכיל לחנך את בננו, תלמידנו, על פי תכונותיו הייחודיות, נזכה בהמשך גם לראות תוצאות.